

de kommuner, der i forvejen har store problemer, f.eks. i udkantområderne. En ændring i statsrefusionen fra 50 til 35 pct. vil ramme nogle kommuner urimelig hårdt.

Vi forstår, at man forsøger at modvirke kommunernes kassetænkninng, og det er i og for sig et ædelt formål. Enhedslisten er enig i, at førtidspension ikke må være en skraldespand, som kommunerne vælger, fordi det er nemmest og billigst. Men omvendt kan vi under ingen omstændigheder acceptere, at borgernes retssikkerhed trues ved, at det bliver endnu sværere at få pension, selv om man opfylder tilkendelseskriterierne – bare fordi det er billigere for kommunen, at borgeren f.eks. får ydelser efter lov om aktiv socialpolitik i stedet for at få pension.

Vi tror, at det er det, der bliver resultatet. Det er vores bestemte opfattelse, at det er det, der bliver resultatet af det her. Mange syge og nedslidte kan ikke revalideres eller arbejde. Det er ydmygende at udsætte kronisk syge og handicappede borgere for perspektivløse revalideringer, aktiveringer og fleksjob. Det er derimod rimeligt at give alle borgere mulighed for at udfolde sig aktivt med alt det, de overhovedet kan og har at byde på.

Med hensyn til L 112, så foreslås der her yderligere stramninger på de særlige ugesatser og det, man populært kalder sultecirkulæret. Fremover skal de unge under 25 år, der har haft arbejde og indtægter, ikke længere have ret til kontanthjælp på lige fod med alle andre. Vi er enige i, at unge under ordinær beskæftigelse har haft mulighed for at melde sig ind i en arbejdsløshedskasse, men vi kan jo også tydeligt se, at motiveringen til at gøre det bliver beskåret og hele tiden bliver ødelagt. De bliver budt ringere dagpengesatser end alle andre mennesker for det samme kontingent, og de går med forventninger om en evig byge af forringelser.

Med efterlønskointingentet bliver det endnu mere kompliceret for dem at gennemskue, hvad der skulle være argumentet for, at de melder sig ind. Og desværre er der selvfølgelig en del, der ikke forstår nødvendigheden af sådan et a-kasmedlemskab, og det er ikke alle, der har kontakt med nogen, der kan forklare dem det. Trusler om en usikker økonomisk fremtid gør det ikke, ej heller udsigten til tryghed og ligebehandling. Men de erklærede formål er jo at begrænse væksten i overførselsindkomsterne, og det er her, problemerne ligger i det her forslag.

Vi kan ikke støtte forringelserne for dagpengeberettigede under 25 år, der får tilbud om uddannelse efter lov om aktiv arbejdsmarkeds politik. Det er også urimeligt. Og så er vi i øvrigt grundlæggende uenige i tankegangen bag de særlige ugesatser i det hele taget. Der er ikke nogen rimelig begrundelse for at diskriminere unge, bare fordi de er under 25 år, i almindelighed og heller ikke i ydelserne efter sociallovgivningen. Bolig, transport og varer koster det samme, uanset alder og uanset om man er over eller under 25 år. Vi mener også, at unge har ret til et selvstændigt liv med rimelige økonomiske forhold.

Så er der L 113. Vi opfatter spørgsmålet om ligestilling af gifte og samlevende som en meget vanskelig ting. Der kan være særdeles flydende overgange mellem samvær og samliv. Hvordan skal man nu definere konkret, hvad der er samliv, og hvad der ligger i det, og dermed definitioner, der fører til forsørgelsespligt? Hvor går de grænser? Hvem skal definere dem? Vi går ind for, at hver person opfattes som et individ og dermed har sit eget forsørgelsesgrundlag. Og det er jo det, der er problemet ved at lave de her ligestillinger.

Vi ser også nogle problemer i at ændre udbetalingen af den sociale pension, så kommende pensioner skal betales bagud. Vi opfatter det som en regnskabsmæssig ompostering, men selvfølgelig er formålet at skaffe penge i kassen. Men det er da små sko at gå i, men intet er åbenbart for småt. Der ligger selvfølgelig heri et reelt spareforslag, og for den enkelte må man være klar over, at det selvfølgelig betyder noget, om man får pengene bagud eller forud. Regningerne hos købmanden skal betales inden, det er der ingen tvivl om.

Forslaget om at forhøje grænsen for udbetaling af det særlige tilskud til pensionister i kommuner, hvis samlede skatteprocent er over 31,8, er grimt. Forslaget vil jo reelt betyde, at det tillæg gradvis bortfalder, og det bortfalder først i de kommuner, hvor pensionisterne i forvejen er hårdt spændt for. Det rammer jo ikke i de rige kommuner med den lave skatteprocent.

De små forbedringer, der blev lavet med pinsepakken, tages nu fuldt ud tilbage af forligspartierne. Det kan godt være, at det for nogle er småpenge. Vi har hørt det, siden finanslovsforliget blev lagt frem: Det ene sted er det bare 100 kr., det andet sted er det små 75 kr., enhver kan vel overkomme at betale den smule, osv. osv. Men problemet er, at det i alle forhold bli-